



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ



СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)



Список використаних джерел

1. Научный коммунизм: Словарь / Александров В. В., Амвросов А. А., Ануфриев Е. А. и др.; Под ред. А. М. Румянцева // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tapemark.narod.ru/kommunizm/026.html>
2. Астахов Е. Движение неприсоединения на современном этапе - Российский совет по международным делам, 26 ноября 2012 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://russiancouncil.ru/inner/?id_4=1083#top

ПРОБЛЕМА ЗАГРОЗИ ЯДЕРНОЇ ВІЙНИ

Романенко А. А., студ. гр. ПР-21,
Назаров М. С., асистент

Ядерна зброя - величезна загроза всьому людству. Враховуючи накопичені запаси ядерної зброї і її руйнівну силу, фахівці вважають, що світова війна із застосуванням ядерної зброї означала б загибель сотень мільйонів людей, перетворення в руїни всіх досягнень світової цивілізації і культури.

У минулому в ядерному протистоянні двох супердержав був хоча б один великий плюс, а саме – передбачуваність. Потенційних «ядерних» ворогів було тільки двоє: США та СРСР. Які б не виникали серйозні конфлікти між цима двома державами, люди адекватно усвідомлювали те, якою страшною руйнівною силою вони володіють і до чого може привести застосування ядерної зброї. А тому сама можливість війни з можливих сценаріїв розвитку військово-політичних криз між двома сторонами була майже виключена.

Наприклад, згадаємо відомий прокол Р. Рейгана під час підготовки радіовиступу перед нацією: «Мої співвітчизники-американці, я радий повідомити вам, що сьогодні підписав указ про оголошення Росії поза законом на вічні часи. Бомбардування почнеться через п'ять хвилин». Він лише пожартував, не знаючи, що мікрофон включений, і цей його жарт привів у паніку всю Америку. Але при цьому навіть Рейган, як і попередні американські президенти, справно підписував і продовжував угоди з СРСР про роззброєння - ОСО-1, ПРО, ОСО-2, РСМД, СНО та ін. Була навіть передбачена «гаряча» лінія телефонного зв'язку між Кремлем і Білим

домом на випадок несанкціонованого пуску ядерних ракет. У ті роки сформувався свосвідний переговорний ритуал: радянські і американські дипломати, а іноді і глави держав, незважаючи на непримиренні ідеологічні відмінності у політичних системах, які вони представляли, все-ж-таки сідали за стіл переговорів, посміхались один одному, тиснули руки, ввічливо кланялися [1].

Чи можемо ми уявити подібне у відносинах, наприклад, іранських і ізраїльських політиків? Мабуть ні, адже ці держави набагато агресивніші.

У наші дні «ядерна» картина світу багатополарна, і тому непередбачувана. Новий ядерний світ не просто небезпечний - він неадекватний, несистематизований. Зрештою, на даний момент навіть невідомо - який фанатик з палаючими очима знайшов жаданий ядерний чемоданчик.

Ядерні технології разом з вченими мігрують по світу. Зупинити цей процес неможливо, так що при великому бажанні ядерну зброю може отримати будь-яка країна, будь-який лідер терористів. Словом, загроза ядерної війни стала більш реальною, ніж будь-коли, адже в ході якогось локального збройного конфлікту протиборчі сторони запросто можуть пальнути один в одного атомною боеголовкою.

Сьогодні уряди більшості розвинених країн усвідомлюють неможливість використання ядерної зброї для досягнення будь-яких економічних чи політичних цілей – настільки великі руйнівні наслідки ядерних ударів.

Весь свідомий світ пам'ятає наслідки ядерних атак на Хіросіму і Нагасакі в кінці Другої Світової війни. Минуло понад 60 років, а відлуння тієї трагедії ще чути в усьому світі. Але ж і ядерна промисловість не стояла на місці, і наслідки ядерної війни сьогодні важко уявити.

Дослідження, проведені вченими різних країн, у тому числі і України, показують, що найбільш згубним і найбільш імовірним для всього живого наслідком ядерної війни стане настання «ядерної зими». Тобто, все, що не постраждає в результаті ударної хвилі від вибуху, що вціліє після ядерного спалаху і радіаційного випромінювання, постраждає від «ядерної зими». Настане «ядерна ніч», а разом з нею прийде і холод. Земля почне неминуче охолоджуватись. Внаслідок незворотніх процесів у біосфері, зміняться кліматичні умови. Наслідки ядерної війни стануть

катастрофічними не тільки для тих, хто буде брати участь в ній, вони торкнуться всіх, хто живе на Землі. Ось чому запобігання ядерної війни є глобальною проблемою людства [2].

Провідні країни світу, в першу чергу Росія і США у кінці ХХ століття стали на шлях скорочення ядерних військових арсеналів. У той же час зберігається небезпека розповсюдження ядерних озброєнь у світі. Зростає кількість країн ядерних держав. І хоча вони зобов'язуються використовувати ядерну енергію в мирних цілях, світовій спільноті ще стоїть задача виробити заходи, що перешкоджають глобальній атомній загрози.

Список використаних джерел

1. Угроза ядерной войны или нас сколько велика ядерная опасность [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://m.islam-today.ru/obsestvo/ugroza_yadernoj_vojny_ili_naskolko_velika_yadernaya_opasnost/
2. Угроза ядерной войны [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.snariad.ru/2009/01/23/>

АНАЛІЗ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Пронікова Ж. С., студ. гр. Емс-41/1м

Сьогодні у сучасній вищій школі досить гостро постає завдання підвищення ефективності навчання й оптимізації навчально-пізнавальної діяльності студентів. Попри недостатні здібності висока навчальна мотивація може відігравати роль компенсуючого чинника, тому в педагогіці й психології приділяється значна увага проблемі її формування.

З точки зору психології за джерелом впливу на формування та активізацію мотивів до навчання розрізняють внутрішню та зовнішню мотивацію.

Внутрішня мотивація (*ВМ*) обумовлюється потребами, потягами, інтересами, бажаннями самого студента без будь-якого зовнішнього тиску та проявляється у вигляді схильності до певної діяльності, задоволення від процесу або результатів навчання. При сформованості такої позитивної мотивації, як зазначає П. Якобсон, студентом рухає «потреба в знаннях, інтерес, прагнення пізнавати нове. Людина, що